

ZWIĄZEK TOWARZYSTW GIMNASTYCZNYCH „SOKÓŁ” W POLSCE †

32.10040

**CO O „SOKOLE”
KAŻDY
WIEDZIEĆ POWINIEN**

**W A R S Z A W A
1932**

417/102

Zakłady Drukarskie
F. Wyszyński i S-ka
Warszawa

1000174569

K 229/70/103

Hist. 109

BIBLIOTEKA
UMCS
LUBLIN

KRÓTKI ZARYS HISTORJI SOKOLSTWA W POLSCE

Sokół powstał z inicjatywy młodzieży akademickiej we Lwowie z Klemensem Żukotyńskim i Ludwikiem Goltentalem na czele. Dzielna ta młodzież lwowska, ożywiona duchem kresowym, postanowiła założyć Stowarzyszenie, któreby kształciło nietylko siły fizyczne jego przyszłych członków, ale któreby i pognębionego ducha narodu dźwigało ze zwątpienia i krzepiło dla przyszłości. Statut „Sokoła” uzyskał zatwierdzenie władz austriackich w dn. 7 lutego 1867 r. i ten dzień stanowi datę narodzin sokolstwa polskiego.

Nowopowstały Sokół lwowski musiał przez długi czas borykać się z biernością społeczeństwa, z niedomaganiem finansowem, brakiem odpowiednich sił nauczycielskich, a nawet z przeciwdziałaniem niektórych odłamów społecznych. Przetrwał on jednak zwycięsko te chwile, rozwijał się, krzepł i zyskiwał uznanie w społeczeństwie. W r. 1881 zaczął wydawać pierwszy organ sokoli — „Przewodnik Gimnastyczny”, który nieprzerwanie odtąd wychodzi i jest obecnie organem Związku Sokolstwa Polskiego. W r. 1884 Sokół lwowski pobudował własną sokolnię przy ul. Zimorowicza i zaprowadził jednolite stroje sokole, ćwiczebny i uroczysty.

Przez lat 17 był Sokół lwowski jedynym gniazdem sokolem na ziemiach polskich. Dopiero od roku 1884 zaczynają powstawać nowe gniazda, a więc: w r. 1884 w Stanisławowie i Tarnowie a w najbliższych latach w Przemyślu, Krakowie, Kołomyi, Tarnopolu, Rzeszowie, Wadowicach i t. d. Ilość gniazd dosięga w r. 1910 w samej Małopolsce

liczby 218. A oprócz tego ruch sokoli przenosi się na ziemie zaboru pruskiego, do Stanów Zjednoczonych i do wszystkich zakątków na obczyźnie, gdzie tylko Polacy stanowią większe skupienia. Powstają gniazda sokole w Inowrocławiu (1885), Poznaniu (1886), Bydgoszczy (1886), Szamotułach (1886), Gnieźnie (1887), w Chicago (1888), w Berlinie (1889) i wiele, wiele innych.

Najpóźniej, bo dopiero w r. 1905, rozwija się ruch sokoli pod zaborem rosyjskim, gdzie rząd surowo zwalczał wszelkie organizacje polskie. Lecz rozwinął się żywiołowo, gdyż w ciągu kilku zaledwie miesięcy pod znakami sokolemi stanęło kilkanaście tysięcy młodzieży, tworząc liczne gniazda w Warszawie, Zagłębiu Dąbrowskiem, Łodzi, Lublinie, Radomiu i wszystkich nieomal znaczniejszych środowiskach. Niestety, już we wrześniu 1906 r. rząd rosyjski zawiesił działalność Sokoła, a choć działalność ta nie została zaniechana, lecz musiała być odtąd prowadzona konspiracyjnie, co ją niezmiernie utrudniało.

W r. 1892 sokolstwo polskie w zaborze austriackim utworzyło „Związek polskich towarzystw gimnastycznych sokolich w Austrii”. W tymże roku odbył się we Lwowie pierwszy zlot sokolstwa polskiego. W r. 1895 powstaje pierwszy w Polsce oddział konny Sokoła przy Sokole-Macierzy we Lwowie. W roku 1903 organizują się zastępy żeńskie w 15 gniazdach małopolskich i już w czerwcu tegoż roku występują na zlocie we Lwowie, zyskując od razu żywą sympatię zgromadzonych widzów. Wreszcie w r. 1911 powstają we Lwowie przy Sokole Macierzy pierwsze drużyny harcerskie, założone z inicjatywy i przy pomocy Sokoła i pozostające pod jego kierownictwem.

Trudniejszą była praca sokoła w Wielkopolsce, gdyż władze pruskie zakazami i szykanami starały się niedopuszczyć do jego rozwoju. Lecz i tam rozwój Sokoła posuwał się silnie naprzód, skupiając młodzież i starszych do walki o prawa narodowe. W r. 1893 powstał Związek Sokolów Polskich w państwie niemieckim, obejmujący wszystkie gniazda w Wielkopolsce, na Pomorzu, na Śląsku i w całych Niemczech, a zwłaszcza w Westfalji i Nadrenji. W roku 1913 gniazd tych było 291.

Wszystkie trzy Związki Sokole na ziemiach polskich — bo i w zaborze rosyjskim istniał, choć konspiracyjnie tylko, Związek Sokoli — były z sobą zawsze w ścisłym kontakcie i uzgadniały na tajnych zebraniach wspólne swe hasła, prace i posunięcia. Wszystkie dążyły do jednego celu, choć każdy z nich, stosując się do odmiennych w każdym zaborze warunków, odmiennymi nieco drogami do tego celu dążył.

Po wybuchu wojny światowej w r. 1914 sokolstwo tylko w zaborze austriackim mogło jasno wypowiedzieć swe dążenia do niepodległości Ojczyzny. I wypowiedziało je dobitnie, nie chcąc składać narzucanej mu przysięgi na wierność Habsburgom i rozwiązując w ten sposób Legion Wschodni. W zaborze niemieckim tysiące sokołów wbrew swej woli i pragnieniom, musiało walczyć przeciwko tym, od których spodziewało się odbudowy Polski, bo prusacy brali ich do wojska. Wreszcie w zaborze rosyjskim, okupowanym przez wojska niemieckie częściowo, wnet, częściowo niespełna w rok po wybuchu wojny, sokolstwo mogło współdziałać oswobodzeniu Polski jedynie w sposób negatywny, a więc przeciwstawiając się wszelkim zabiegom stworzenia armji polskiej po stronie niemieckiej. Pozytywne działania ograniczały się z konieczności do wysiłków nad utrzymaniem ładu społecznego przez tworzenie Straży Obywatelskiej.

Natomiast nieskrępowane warunkami, istniejącymi w zaborach, Sokolstwo polskie, zgrupowane w Związkach Zachodnio - Europejskim i Amerykańskim, niezwłocznie po wybuchu wojny wystąpiło czynnie do walki o wolność Ojczyzny. Wszyscy niemal członkowie Związku Zach.-Europejskiego a także wielu sokołów z Ameryki wstąpili zaraz po wybuchu wojny do wojsk francuskich. Byli oni zaczątkiem armji polskiej we Francji; sławny w dziejach wojny oddział t. zw. „Bajończyków” w przeważnej części z nich się składał. Sokołi w Ameryce od początku wojny zabiegali o utworzenie armji polskiej we Francji, a gdy wreszcie armja ta została przez państwa Ententy uznana, bardzo licznie, bo w liczbie kilkunastu tysięcy, wstąpili w jej szeregi.

W walkach, jakie musieliśmy już po upadku państw centralnych przy wypędzaniu zaborców i utrwalaniu naszych granic prowadzić, sokolstwo bierze czynny i szeroki udział. Sokoli walczą w obronie Lwowa, stanowią jądro powstańców Wielkopolskich, a potem Śląskich, wypełniają szeregi Armji Ochotniczej przy obronie Warszawy w r. 1920. Pełnią również służbę pomocniczą bądź w strażach obywatelskich, bądź w formacjach pozafrontowych, drużny zaś w formacjach sanitarnych i gospodach żołnierskich.

Jednocześnie krzątają się przy odbudowie organizacji i wzmocnieniu przerzedzonych wskutek wojny szeregów sokolich. Niezwłocznie po upadku zaborów, trzy, istniejące na ziemiach polskich Związki Sokole łączą się w jeden ogólnopolski, z siedzibą Zarządu w Warszawie. Statut Związku uzyskuje zatwierdzenie w r. 1920 i od tej chwili dzieje sokolstwa polskiego jednym już płyną korytem.

Do Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Polsce należy obecnie 865 gniazd z ogólną ilością 77943 drułów i druhen, nadto z 10765 młodzieży obu płci. Dla celów organizacyjnych gniazda zgrupowane są w 70 okręgach, te ostatnie zaś w sześciu dzielnicach: Krakowskiej, Małopolskiej, Mazowieckiej, Pomorskiej, Śląskiej i Wielkopolskiej. Władze centralne Związku stanowią: Przewodnictwo Związku, Zarząd Związku i Rada Związkowa. Nad sprawami technicznymi czuwa Naczelnictwo Związku.

m. t.

WYCIĄG ZE STATUTU.

Celem Towarzystwa jest podniesienie dzielności fizycznej społeczeństwa polskiego oraz wyrobienie w niem karności, spójni i ofiarności, odpowiedzialności za swe czyny, poczucia obowiązku wobec państwa i wszelkich wogóle cnót obywatelskich, stanowiących podstawy istotnej miłości Ojczyzny.

Do osiągnięcia powyższych celów, Towarzystwo dąży za pomocą:

- a) pielęgnowania rozwoju fizycznego a w szczególności udzielania nauki systematycznej gimnastyki, prowadzenia gier i zabaw ruchowych, przystosowania do celów wychowawczych lekkiej atletyki, prowadzenia ćwiczeń stosowanych, jak pływanie, narciarstwo, jazda konna i t. p., wreszcie ćwiczeń w obronie własnej, jak szermierka, boks i t. p.
- b) organizowania młodzieży w drużyny młodzieży sokolej, tworzenia dla niej kursów, urządzania ćwiczeń, wycieczek i kolonji letnich;
- c) przygotowania młodzieży w stałych drużynach sokolich przez stosowne ćwiczenia i wykłady do praktycznego życia;
- d) urządzania ćwiczeń publicznych, zawodów, wycieczek, gier i zabaw ruchowych i towarzyskich, organizowania wykładów, kursów i odczytów, krzewiących idee i cele Towarzystwa;
- e) rozbudzania w swych członkach poczucia godności narodowej i osobistej oraz chętnego i bezinteresownego wypełniania obowiązków społecznych i obywatelskich

Słowem, Towarzystwo podejmuje wszelkie niesprzeciwiające się prawu działania i prace, skierowane ku rozpowszechnieniu jego idei i wprowadzeniu w życie jego zadań.

*

Członkiem Towarzystwa może być każdy Polak lub Polka, czci nieposzlakowanej, po ukończeniu, 21 lat życia.

Osoby, należące do innych towarzystw gimnastycznych (nie sokolich) członkami T-wa „Sokół” być nie mogą. Nie można również należeć jednocześnie do dwóch Towarzystw Sokolich. Przepis ten nie dotyczy członków honorowych.

Osoba, pragnąca być przyjętą w poczet członków Towarzystwa powinna złożyć Zarządowi właściwe oświadczenie

piśmienne, zaopatrzone w podpisy przynajmniej dwóch polecających ją członków T-wa.

O nowej kandydaturze powinni być zawiadomieni wszyscy członkowie Towarzystwa za pomocą ogłoszenia, wywieszzonego w lokalu Towarzystwa.

Przyjęcie kandydata może nastąpić najwcześniej po upływie dwóch tygodni od daty ogłoszenia kandydatury.

Przyjęcie odbywa się przez balotowanie, większością 2/3 głosów obecnych członków Zarządu. Powodów odmowy przyjęcia Zarząd nie jest obowiązany ujawnić. Od uchwały Zarządu niema odwołania.

Członkowie związkowych T-w sokolich, którzy po przesiedleniu się do innej miejscowości najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy zgłoszą się tamże o przyjęcie, balotowaniu nie podlegają.

*

Każdy członek T-wa ma prawo, w granicach przez Statut i regulaminy określonych, brać udział we wszystkich czynnościach T-wa a zwłaszcza:

- a) uczestniczyć w walnych zgromadzeniach z prawem głosu decydującego, stawiać wnioski, wybierać i być wybranym do władz T-wa oraz władz związkowych. Członkowie, zalegający z opłatą ustanowionych składek na rzecz T-wa dłużej niż 3 miesiące, tracą powyższe prawa;
- b) korzystać z lokalu, przyrządów i przyborów, z czytelni, biblioteki i zbiorów T-wa;
- c) uczestniczyć w ćwiczeniach, wycieczkach, wykładach, występach publicznych i zabawach, urządzanych przez T-wo lub Związek Sokoli;
- d) używać strojów i odznak, przez władze związkowe przepisanych.

*

Członkiem T-wa przestaje się być wskutek wystąpienia wykreślenia lub wyłączenia.

Członek ma prawo w każdej chwili wystąpić z Towarzystwa. Występujący powinien zawiadomić o tem Zarząd T-wa piśmiennie i uiścić wszelkie należne składki i opłaty do końca tego okresu płatniczego, w którym ustępuje.

Członek może być wykreślony z T-wa na mocy postanowienia Zarządu, o ile, pomimo dwukrotnego wezwania, zalega w płaceniu składek i opłat za okres roczny.

Członek, który wystąpił lub został wykreślony, może powtórnie wstąpić do T-wa na zasadach ogólnych (art. 9), winien jednak uiścić zaległe opłaty tudzież zapłacić powtórnie wpisowe.

Wyłączenie następuje z powodu popełnienia czynu nieetycznego lub niehonorowego, działania na szkodę T-wa lub społeczeństwa polskiego, naruszania karnośći sokolej oraz rozmyślnego przekraczania Statutu lub Regulaminów sokolich. O wyłączeniu postanawia Sąd Honorowy (art. 40) *bez odwołania*.

O BOWIĄZKI CZŁONKÓW.

1. Każdy druh i każda druhna powinni znać dokładnie Statut Towarzystwa i regulaminy obowiązujące w Sokolstwie i stosować się do nich zarówno podczas służby Sokolej, jak w życiu prywatnem, kierując się zawsze w swem postępowaniu względem na dobro kraju, tudzież na rozwój i godność Sokolstwa.

2. Względem swego Gniazda druhowie i druhny są obowiązani:

- a) przejść pełny kurs wyszkolenia sokolego, nadto uczęszczać stale na wszelkie przepisane ćwiczenia,
- b) brać udział we wszelkich nakazanych przez władze zbiórkach, wycieczkach, zlotach, uroczystościach i zebraniach ogólnych, a w razie niemożności stawienia się, uzyskiwać uprzednio zwolnienie tychże władz lub w razach nagłych przedstawiać dostateczne usprawiedliwienie swej nieobecności lub spóźnienia,

- c) okazywać w czasie służby sokołej bezwzględne posłuszeństwo rozkazom i poleceniom władz gniazdowych i ustanowionych przez nie kierowników lub kierowniczek,
- d) okazywać tymże władzom gniazdowym tudzież wyższym władzom sokolim należyte uszanowanie przez oddawanie im przepisanych ukłonów przy spotkaniu i przybieranie postawy na „baczność” podczas odbierania od nich rozkazów,
- e) zachowywać się względem innych druhów i druhen uprzejmie i grzecznie, unikając wszelkich sporów, kłótni, przymówek i t. p.,
- f) starać się o czystość i przyzwoitość ubioru,
- g) spełniać starannie i sumiennie polecane mu przez władze lub nałożone nań z wyboru obowiązki,
- h) uiszczać akuratnie przepisane składki i opłaty,
- i) nosić przy sobie stale związkową legitymację sokołą wraz z kontrolą składek,
- k) unikać napojów wysokokowych.

3 W swem życiu prywatnem każdy druh i druha powinni:

- a) postępować zawsze w myśl ideałów sokolich, być wzorowym obywatelem kraju i pożytecznym członkiem społeczeństwa,
- b) taktownem zachowaniem się i uprzejmością względem wszystkich zyskiwać w społeczeństwie uznanie dla organizacji sokolej,
- c) okazywać druhom i druhom wszelką, w miarę swej możliwości, pomoc,
- d) dbać o rozwój sokolstwa i rozpowszechnienie ideałów sokolich w społeczeństwie.
- e) przy ubraniu cywilnem nosić związkową odznakę sokołą.

4. Wszyscy sokoli i sokolice do lat 21, obowiązani są brać udział we wszystkich ćwiczeniach programowych,

przez władze sokole przepisanych. Sokoli i sokolice w wieku lat 21 do 35 obowiązani są brać udział w ćwiczeniach, dla nich przepisanych, tudzież we wszystkich występach organizacji, przy zastosowaniu do nich regulaminowych zwolnień. (Uchwała Rady Zw. z dn. 18/II 1923).

Zwolnienie takie z powodu stanu zdrowia, zajęć służbowych lub pracy społecznej może być udzielone na podstawie uchwały Zarządu Gniazda po rozważeniu podanych powodów i uznaniu ich za usprawiedliwione.

5. Udział w zebraniach ogólnych Gniazda i we wszelkich gremjalnych jego występach jest nie tylko prawem każdego członka (Statut T-wa, art. 14), ale i jego obowiązkiem. Kto obowiązku tego nie spełnia, daje dowód obojętności swej na sprawy Gniazda. Tylko choroba, zajęcia służbowe lub społeczne, tudzież ważne wydarzenia rodzinne mogą służyć za usprawiedliwienie nieobecności lub spóźnienia. Nieobecność lub spóźnienie przewidywane należy zameldować uprzednio, nieprzewidziane — niezwłocznie po przybyciu do gniazda, podając za każdym razem rzeczywistą przyczynę.

6. W szeregach i wogóle podczas pełnienia służby sokolej obowiązuje bezwzględne posłuszeństwo. Każdy rozkaz zwierzchników winien być spełniony niezwłocznie i bez wahania, chociażby rozkaz ten nie zgadzał się z osobistym poglądem. Samowolne wychodzenie z szeregu lub zmiana miejsca, rozmowy, okrzyki, palenie i rozglądanie się, są bezwarunkowo zabronione pod karą niezwłocznego usunięcia z szeregu i pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Członek, któryby w czasie pełnienia służby sokolej uczuł się w czemkolwiek dotknięty przez rozkaz zwierzchnika, nie ma prawa okazywać swego niezadowolienia lub nie posłuchać rozkazu. Natomiast może on po ukończonej służbie złożyć raport władzom gniazdowym i żądać zbadania nieporozumienia.

7. Występując w charakterze służbowym, t. j. w mundurze sokolim lub choćby w samej tylko czapce sokolej,

wszyscy druhowie i druwny przy spotkaniu pozdrawiają się wzajemnie, bez względu na to, czy należą do jednego, czy też do różnych gniazd, przyczem:

- a) druhowie (oprócz władz sokolich) pozdrawiają pierwsi druwny, bez względu na wiek,
- b) druhowie (druwny), młodszy wiekiem, pozdrawiają pierwsi starszych (starsze),
- c) druhowie niższy stanowiskiem we władzach sokolich pozdrawiają pierwsi wyższych.

Pozdrawia się przez przybranie postawy na baczność tudzież zwrócenie głowy i wzroku na stronę pozdrawianego, nadto, o ile ma się czapkę na głowie a prawą rękę wolną, przez oddanie ukłonu sokolego, t. j. przez przyłożenie palców prawej ręki do daszka czapki.

Druhowie i druwny, znajdując się w szeregu, pozdrowień żadnych nie oddają, natomiast stojący na czele oddziału prezes i dowódca pozdrawiają za cały oddział.

Przy spotkaniu oddziału ze sztandarem wszyscy druhowie i druwny, nie wyłączając Władz Sokolich, pierwsi pozdrawiają oddział.

Przy spotkaniu oddziału bez sztandaru wszyscy druhowie i druwny, za wyłączeniem Władz Sokolich, pierwsi pozdrawiają oddział; druhowie, należący do Władz sokolich pozdrawiają pierwsi w tym wypadku, gdy na czele oddziału stoi druwny, równy im lub wyższy stanowiskiem w tych Władzach; w przeciwnym razie prezes i dowódca oddziału pierwsi pozdrawiają spotkanie Władze.

8. Na sali ćwiczebnej, w szatniach, na boiskach i wogóle podczas wszelkich zbiórek należy zachowywać się względem wszystkich druhow i druhen grzecznie i uprzejmie, unikać wszelkich dyskusji, sporów, nieporozumień, kpin i kłótni. Wszelkie nieporozumienia należy oddawać niezwłocznie do rozstrzygnięcia tej władzy, która ma sobie powierzona komendę w danym miejscu i czasie. Nieporozumienia, które na miejscu usunięte nie zostaną, należy oddawać do rozstrzygnięcia sokolemu sądowi polubownemu.

Grzeczność i uprzejmość wobec wszystkich obowiązują także członków Sokoła w ich życiu prywatnym.

9. Przed każdorazowym nałożeniem ubioru sokolego należy sprawdzić, czy ubiór jest czysty, nierozdarty i czy wszystkie jego części odpowiadają przepisom regulaminu mundurowego. Wszelkie samowolne dodatki do ubioru sokolego lub odstępstwo od przepisanej formy i kroju są bezwarunkowo wzbronione.

10. Każdy druh i druhna, powołani przez Walne Zgromadzenie na jakikolwiek urząd, powinni przed przyjęciem mandatu zastanowić się, czy będą w możności spełniać sumiennie i akuratnie obowiązki, do tego urzędu przywiązane. Przyjąwszy mandat, winni obowiązki na nich włożone spełniać z całą sumiennością, pamiętając, że od ich wypełnienia w czasie właściwym zależy prawidłowy bieg życia w Gnieździe.

Aczkolwiek Sokolstwo nie nakazuje bezwarunkowej abstynencji od napojów wysokokowych, jednak zaleca jej zachowywanie w życiu prywatnym, stanowczo zaś wymaga ścisłego jej przestrzegania w czasie pełnienia służby sokolej, t. j. podczas znajdowania się w Gnieździe, w czasie wycieczek, zlotów, pochodów i t. p., tudzież zawsze, gdy się ma na sobie ubiór lub odznaki sokole.

PRZYKAZANIA SOKOLE.

1. Obowiązkiem twoim, jako Sokoła jest podniesienie swej dzielności fizycznej i wyrobienie w sobie: karności, spójni i ofiarności, odpowiedzialności za swe czyny, poczucia obowiązku wobec Państwa, i wszelkich wogóle cnót obywatelskich, stanowiących podstawy istotnej miłości Ojczyzny.
2. Będziesz się bezwzględnie podporządkowywał statutowi i regulaminom sokolim.
3. Będziesz pamiętał zawsze i wszędzie żeś Sokół, a Sokół — to uczciwość i zacność i sumiennosc w spełnianiu tego co spełnić ci dano.

4. Nie będziesz wciągał do Sokoła takich ludzi, o których nie wiesz, jakimi byli dotąd, albowiem sokolstwo nie jest zbiegowiskiem rozmaitej zbieraliny.
5. Pamiętaj, że kto umiłuje jaką sprawę całym sercem, ten jej pomaga, a niedbalstwo, chłód i niezaradność członków szkodzi sokolstwu bardziej, niż wszelka złość lub głupota wrogów jego.
6. Druh, który z tobą pod jednym staje sztandarem, niech będzie tobie druhem, bratem, boć wszyscysmy jednej Matki Ojczyzny dziećmi.
7. Będziesz uczył się posłuchu dla woli tych, których wybrałeś za swoich przewodników.
8. Nie będziesz podawał w poniewierkę stroju sokołego, który jest i zaszczytną ozdobą i wszystkich kroków naszych publiczną kontrolą, owszem, czujnym będziesz i baczny, abyś w szeregu stojąc i luzem idąc, dawał wyraz męskiej świadomości, że wdziawszy strój, przyjąłeś obowiązek wszystkim widomego przedstawiciela sokolstwa, które twoją dostojnością dostojne jest, a przez twój upadek z przyjaciół ma sędziów, z obojętnych — szyderców, z wrogów — grabarzy.
9. Wiedz, że lepiej jest, iż będzie nas tysiąc, a dobrych Sokołów, jak dziesięć tysięcy, a ludzi ze zbrukanem sercem i czołem, z pociąganiem do opilstwa i wszelkiej niepowściągliwości, z wrodzoną skłonnością do nieposłuchu i krzykactwa.
10. Pomnij na hasło: *Swój do swego — po swoje.*

BIBLIOTEKA
UMCS
LUBLIN

Każdy Sokół winien zaopatrywać się
w artykuły i potrzeby sokole w

Wydziale Dostaw Sokolich

WARSZAWA

ul. Nowy - Świat Nr. 40

P. K. O. 5582.

KATALOGI NA ŻĄDANIE

Każdy Sokół winien przeczytać:

Statut Towarzystwa	— .20
„ Związku	— .20
Regulamin i programy S. D. S.	— .20
Zbiór regulaminów sokolich	1.—
Drabczyk T. dr. Wychowanie fizyczne w życiu społecznem	— .30
Dziędzielewicz A. Zadania sokolstwa pol- skiego (credo sokolskie)	1.—
Wolańczyk Mar. dr. Katechizm sokoli . . .	1.20
Wolańczyk Mar. dr. Rola Sokolstwa w od- budowie Polski	— .30
Z aktualnych zagadnień sokolich	1.—

które kupić można w

W WYDZIALE WYDAWNICZYM W WARSZAWIE

NOWY-ŚWIAT 40. P. K. O. 3852.

Biblioteka Uniwersytetu
MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ
w Lublinie

417102

Do użytku tylko w obrębie
Biblioteki

KAZI

winien wiedzie
pre numeru

PRZEWO

„S

ORGAN ZWIĄZKU
GIMNASTYCZNYCH SOKÓŁ w POLSCE

1000174569

Prenumerata wynosi:

rocznie zł. 7-
półrocznie zł. 3.50
kwartalnie zł. 2-

Adres Redakcji i Administracji

WARSZAWA
NOWY - ŚWIAT 40

P. K. O. 3852.

P. K. O. 3852.